

Chceš sa zabávať?

A pritom sa dozvedieť,
ako môžeš šetriť energiu?

KLIKNI NA WWW.SETRIMEENERGIU.SK
ČASŤ PRE ŠKOLY

RWEGROUP

Zvonček 9

Časopis žiakov SZŠ BellAmos vydáva Tlačová agentúra BellAmos TABA
Zvonček je dvojnásobným držiteľom ceny Jožka Flaška za jeho vysokú úroveň
a držiteľom ceny Syndikátu novinárov

Číslo 9/ročník 8

Máj 2010

Cena: 1,70€

Časopis Zvonček TABA 2009/2010 vydáva Tlačová Agentúra BellAmos pri Súkromnej základnej škole BellAmos v Martine 03601, Ulica východná 18, za pomoci žiakov a pedagógov školy pod vedením Mgr. Zuzany Vavákovéj. Kontakt: 0907/101023 alebo bellamos@mtweb.sk

OBSAH

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy BellAmos
Str. 4	Malý veľký futbalista
Str. 5	Slávnosť anglického jazyka
Str. 6	BellAmos a Harvard
Str. 7	Prváci u uja rezbára v Turčianskom Petre
Str. 8 – 9	Správy BellAmos z Uruguaja
Str. 10	Výlet do Tropicária v Budapešti
Str. 11	Čítame s Osmijankom 2. SA
Str. 12 – 13	Ako prežiť školskú dochádzku
Str. 14	Čitateľský maratón – 2. SA
Str. 15 – 18	Literárna tvorba detí BellAmos
Str. 19	Sladká matematika trochu inak
Str. 20	English Page
Str. 21	Okienko špeciálnej pedagogičky
Str. 22	Strana pre rodičov
Str. 23	Reklama
Str. 24	Niečo na záver

Titulka

Prednes je môj koníček – víťazi Oslavy učenia anglického jazyka spolu s učiteľmi anglického jazyka Helkou Ogurekovou a Adamom Zorkóym.

Kto mal a má narodeniny?

Juraj Hamza	07.05.	9.S
Alexander Kozák	08.05.	9.S
Michael Kralovenský	13.05.	5.SA
Zuzana Tomášiková	13.05.	5.SA
Michal Ďubek	17.05.	8.S
Adam Figura	27.05.	6.S

Kto mal a má meniny?

Viktória Jeneiová	10.05.	3.S
Viktória Richterová	10.05.	5.S
Viliam Kováč	28.05.	3.S
Petronela Sušienková	31.05.	6.S

Blahoželáme učiteľom

Narodeniny mali

Viera Mitíľová	02.05.
Lucia Škumátová	11.05.
Adam Zorkócy	13.05.
Iveta Štafuriková	17.05.
Elena Záborská	30.05.

Meniny mali

Iveta Štafuriková	27.05.
-------------------	--------

„Každý z nás je v niečom najlepší...“

Jedinečnosť každého dieťaťa rozvíjame vo vedomí, že pomocou správnych metód a postupov môžu všetci v niečom vynikať!

Vieme, že individuálny prístup je „kľúčom“ k úspechu

V triede je maximálne 15 žiakov

BellAmos

Rozprávková škola bez známok

Učíme uvoľnene, bez napätia a stresu

V minulosti doplnok, dnes nevyhnutnosť

Moderne vyučujeme už 13 rokov

Rozhodli sme sa, že spoločnými výletmi a bohatou mimoškolskou činnosťou v čase prázdnin a cez víkendy **predbehneme ulicu** a budeme viesť deti k aktívnemu využívaniu voľného času

Najlepší slovenčinári sú z Hornej Štubne

Šikovných deviatakov máme na Hornej Štubni, v Belej Duliciach, Mošovciach, ale aj v Martine. Hovoria o tom tohtoročné výsledky Testovania 9.

MARTIN. Najšikovnejší slovenčinári v Turci sú na Hornej Štubni, ktorí získali v monitore spomedzi ostatných základných škôl najvyššiu priemernú úspešnosť. Dvadsať testovaných žiakov tu dosiahlo až 85-percentnú úspešnosť. Druhí najúspešnejší v slovenčine sú žiaci ZŠ z Belej-Dulíc so 73,2 percentami a tretími sú deviatci na ZŠ [Jozefa Kronera](#) v Martine s 72,3 percentami.

[Matematiku](#) ovládajú v Turci najlepšie žiaci Súkromnej ZŠ Bellamos v Martine so 78,1 percentami. Testy tu vypíňalo osem žiakov. Druhý najlepší výsledok dosiahli žiaci zo ZŠ na Hornej Štubni a tretí sú deviatci zo ZŠ Jána Kollára v Mošovciach, ktorí dosiahli 74,3 -percentnú úspešnosť.

Väčšina základných škôl v Turci dosiahla zo slovenčiny priemerné výsledky okolo 60 percent. Najnižšie percento úspešnosti v oboch predmetoch dosiahli deviatci zo ZŠ v Slovenskom Pravne.

V Žilinskom kraji dosiahli žiaci priemerne zo slovenčiny 69,2 percentá a z matematiky 62,6 percent. Najviac deviatakov, ktorí v tohtoročnom testovaní 9 dosiahli viac ako 90-percentnú úspešnosť, pochádza z Prešovského kraja. Druhí najúspešnejší v tomto smere boli žiaci v Žilinskom kraji.

Z celoslovenských výsledkov vyplýva, že polovica deviatakov v republike neovláda pravopis podstatných a prídavných mien, problémy im robila aj geometria. Naopak zlepšujú sa v oblastiach ako je kombinatorika, štatistika a pravdepodobnosť. Štatisticky lepšie v testoch obstáli dievčatá.

Petit Press, 29.04.2010

🔔 Máme tu pomaly koniec školského roka, tak prajeme všetkým pevne nervy pri záverečných testoch, veľa energie, aby každý bol so svojimi výsledkami spokojný. ☺

🔔 Žiaci druhého stupňa boli 12. 5. 2010 na exkurzii v Budapešti v Maďarsku. Pozreli si útulok pre medvede i Tropicarium – najväčší podmorský svet. Viac o akcii sa dočítate na str. 10.

🔔 To, ako netradične prebiehalo hodina dejepisu u deviatakov, si môžete prečítať na strane 6.

🔔 Pani učiteľka Helka Ogureková usporiadala veľkolepú súťaž v anglickom jazyku – Prednes je môj koníček. Viac na strane 5.

🔔 Naši prváčikovia v rámci regionálnej výchovy zavítali na návštevu k ujovi rezbárovi do Turčianskeho Petra a strávili tak príjemný deň. Viac – str. 7.

🔔 Katka Orelová sa nám hlási z Urugujaja... viac na stranách 8 – 9.

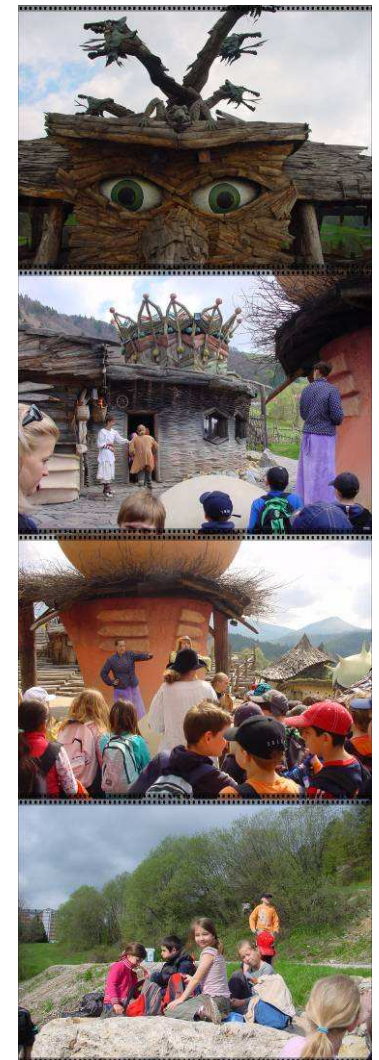
🔔 V 2. SA triede prebehli hneď 2 čitateľské akcie – projekt Osmijanko a Čitateľský maratón. Viac na stranách 11 a 14.

🔔 Na stranách 15 – 18 si môžete prečítať sci-fi príbeh deviataka Michala Malčáka, s ktorým sa zúčastnil na celoslovenskej literárnej súťaži Keď si vymýšľam 2010.

🔔 Aj v tomto čísle Zvončeka sa stretnete s pravidelnými rubrikami – Sladká matematika trochu inak, Okienko špeciálnej pedagogičky, English Page, Ako prežiť školskú dochádzku... a to naposledy v tomto školskom roku... opäť v nich budeme pokračovať po letných prázdninách v novom školskom roku 2010/2011...

🔔 Prajeme vám z redakcie príjemné ukončovanie školského roka 2009/2010..

🔔 Dňa 11.5. 2010 sa všetky ročníky prvého stupňa zúčastnili exkurzie v rozprávkovom mestečku v Habakukoch na Donovaloch. Mestečko je postavené na motívy rozprávok P. Dobšinského. Deti prezili zaujímavý a pekný deň spolu s animátormi a hercami, ktorí im zahrli rozprávky Soľ nad zlato, Prorok Rak a Palica, von z vreca!

Malý veľký úspešný futbalový hráč Adamko Kráľ

Adamko Kráľ

Keď som videla **Adamka Kráľa** prvýkrát kopnúť do lopty, povedala som si, že to bude paráda. S takým neuveriteľným talentom sa človek stretne veľmi rád. Adamko síce hráva hokej, ale každý náš spoločný futbalový tréning dáva najavo, že je naozaj výborný športovec. Svojim majstrovstvom obohacuje svojich spoluhráčov.

Navyše, Adamko má aj srdiečko na správnom mieste. Vie vyhrať, ale dokáže aj prehrať. Jeho hra je vždy čistá.

V poslednom štvrtroku som Adamka preradila do vyššej skupiny. Hneď na prvom tréningu chalani ocenili jeho šikovnosť a na ďalšie tréningy s ním sa veľmi tešia.

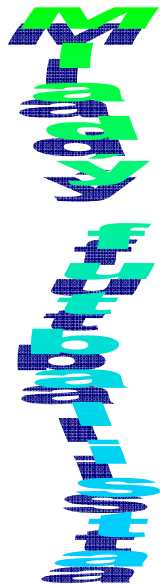
Držíme Adamkovi palce .

Verím, že si s Adamkom a aj s ostatnými futbalistami s našej školy zahráme ešte veľa dobrých zápasov a tiež budeme držať palce našim futbalistom v JAR, kde budú MS vo futbale 2010

Helena Ogureková, tr. futbalu v BellAmose

Vzadu zľava: Dominik Sabó, Samko Maťovčík, Janko Záborský, Dominik Fard
Vpredu: Maxík Bobrovský, Maroško Lukáč, Erik Leclercq. S loptou: Adamko Kráľ

Keďže toto by mal byť môj posledný článok tohto školského roka, chcem prispieť ešte jedným milým príbehom od **Jorgea Bucaya**, dúfam, že Vás inšpiruje a počas leta sa nebudete učiť ale „brúsiť sekery“...veľa krásnych slnečných letných dní!

S pozdravom Betka Gažová! ☺

Zmorený drevorubač

Žil raz jeden drevorubač, ktorý sa chcel zamestnať v drevárskej firme. Plat mu ponúkli dobrý a pracovné podmienky ešte lepšie, a tak sa rozhodol, že sa majiteľom predstaví v čo najlepšom svetle.

Prvý deň predstúpil pred predáka, ktorý mu dal sekeru a ukázal určitý úsek lesa. Drevorubač sa s radosťou pobral do lesa rúbať drevo. Za jediný deň sťaľ osemnásť stromov . „Gratulujem“ povedal mu predák. „Len tak ďalej.“ Drevorubač povzbudený slovami nadriadeného sa na druhý deň rozhodol podať ešte lepší výkon. Preto si večer ľahol spať zavčasu. Na druhý deň ráno vstal najskoršie zo všetkých a vybral sa do lesa. Navzdory všetkému úsiliu sa mu nepodarilo vyťať viac ako pätnásť stromov. „Som zrejme unavený“ pomyslel si. A rozhodol sa, že si ľahne spať hneď po západe slnka. Na tretí deň vstal už na svitaní, rozhodnutý dosiahnuť svoj vlastný limit – osemnásť stromov. Lenže toho dňa sa mu nepodarilo vyrúbať ani polovicu. Na ďalší deň ich bolo už len sedem, potom päť a v piatok mu trvalo celé popoludnie, kým sa mu podarilo sťať druhý strom. V obavách z toho, čo na jeho výkon povie predák, zašiel drevorubač za ním. Priznal sa, ako na tom je, a potom nadriadeného znova a znova ubezpečoval , že sa bude zo všetkých síl snažiť – až do vyčerpania. Predák sa však drevorubača opýtal: „A kedy si si naposledy ostril sekeru?“

„Ostril sekeru? Nemal som čas ostriť sekeru. Mal som veľa práce s rúbaním stromov.“

Načo sa púšťať do práce s obrovským úsilím, ktoré sa onedlho ukáže aj tak ako nedostatočné? Keď sa o niečo veľmi snažíme, čas potrebný na oddych nie je nikdy dostatočne dlhý na to, aby sa odstránila únava. Odpočívať, zmeniť činnosť, robiť niečo iné – to je často jediný spôsob, ako nabrúsiť svoje pracovné nástroje.

Summer is coming, holidays are calling us, weather is getting warmer, outdoor activities are so attractive. Are you ready for the break? Before you get excited too much, let me remind you about final tests. I know, it's not the topic we all like to talk about. But believe me, every school, educational institution or some course has some kind of examining, most common are written exams. I'm pretty sure that you will finish this school year without any problems. Please pay attention what teachers say, so you know what to study, learn or just revise. Many of you will leave our desks, some forever – 9th Grade and some pupils are going to study at different schools. Don't slack off, don't forget your projects, do your homework and be prepared for every lesson. This is very important period of your school year. **GOOD LUCK TO YOU ALL!!!**

Adam Zorkócy

Festival of English language (Slávnosť anglického jazyka)

Školské kolo

Takýto názov nesie recitačná súťaž v poézii a próze v anglickom jazyku na 1. stupni na našej škole. Do školského kola postúpili víťazi triednych kôl. Teda deti na jazyk nadané, ale aj veľmi húževnaté. V stredu 26.5.2010 si pomerali sily títo žiaci : Z 3.S to bola Evka Moricová, Veronika Spiššáková, Vilko Kováč, Dominik Fard, Adamko Holečka a Maroško Lukáč. Zo 4.S to bola Emka Schovancová, Kiko Demčík, Tomáško Pacera, Tomáško Zavarský, Maťko Urbánek a Martinko Bažlekov. Zo 4.SA to bola Saška Blizniaková , Majka Krakerová.

Predseda poroty bol pán učiteľ Adam Zorkócy, učiteľ anglického jazyka na 2. stupni
A dopadlo to takto :

POÉZIA

1. miesto Kristián Demčík 4.S
2. miesto Tomáš Pacera 4.S
3. miesto Veronika Spiššáková 3.S

PRÓZA

1. miesto Viliam Kováč 3.S
2. miesto Adam Holečka 3.S
3. miesto Alexandra Blizniaková 4.S

Deti boli odmenené anglickým diplomom a malou vecnou cenou !

Všetkým víťazom, ale aj všetkým zúčastneným deťom chcem povedať, že sa mi s nimi výborne pracuje, srdečne im blahoželám a prajem do ďalšej práce veľa chuti a síl.

Helka Ogureková, uč. anglického jazyka na 1. stupni

Hodina dejepisu s online spojením s Harvardom

25.mája 2010 sme mali my, deviataci, špeciálnu hodinu dejepisu. Táto hodina bola veľmi zaujímavá a poučná. Pomocou programu Skype sme viedli rozhovor s Katarínou Tovou, Slovenkou, ktorá v týchto dňoch absolvovala promócie na prestížnej univerzite – na Harvarde.

Katarína chcela ísť pôvodne do Ameriky len na pol roka, aj to za účelom zdokonalenia sa v anglickom jazyku. Zapáčilo sa jej tam a začala študovať. Jej snom bolo štúdium na jednej z najprestížnejších vysokých škôl na svete. Na Slovensku vyštudovala hotelovú akadémiu, ale tá jej nestačila na štúdium na Harvarde. Preto si v Amerike spravila bakalárske štúdium, ktoré vyhovovalo podmienkam pre štúdium na Harvarde.

Ako sama povedala, „prvý rok štúdia som tu strávila so slovníkom v ruke. Systém vzdelávania na vysokej škole je na inej úrovni ako vzdelávanie na strednej škole na Slovensku, a k tomu som ešte aj bola v inej krajine. Prístup učiteľov je takisto úplne iný.“

Katarína hovorila najmä o už spomínanom prístupe. „Učítelia sa správajú k študentom ako k seberovným. Ochoťne pomôžu a vysvetlia. Hodiny sú tiež iné. Napríklad, na začiatku semestra dostaneme skriptá, okruh tém na celý čas. Tie si máme naštudovať a pripraviť sa na hodinu. Učiteľ prichádza na hodinu s tým, že my študenti vieme, o čom sa bude hovoriť. Tým uľahčuje prácu nám, ale v podstate aj sebe.“

Ku koncu vyučovacej hodiny sme sa popredstavovali a rozlúčili. Zaželala nám do života veľa úspechov, šťastia a povedala nám vetu, nad ktorou je hodno zamyslieť sa: „Vždy bolo mojim snom dostať sa na túto školu, ale nikdy som si nemyslela, že by sa mi to podarilo. Preto vždy chodte za svojim snom a pracujte na tom, na čom vám záleží, lebo nikdy neviete kedy sa naplní...“

Radoslav Krupec, Michal Malčák, 9. S

BellAmos a Harvard

Sladká matematika or matika BellAmosákov

Výsledky príkladov z predchádzajúceho kola

1. Po zajtrajšom včerajšku nasleduje **piatok**.
2. **J D T Š P Š S** Keďže sa jedná o začiatkové písmena čísel jedna, dva, tri, štyri, atď. logicky za S nasleduje písmeno **O** – osem.

Ďakujem a chválím všetkých žiakov, ktorí sa zapojili do zábavnej súťaže Sladká matematika počas školského roka. Aj keď sa im nepodarilo vždy správne vyriešiť úlohy, cvičili a zdokonaľovali si svoje mozočky a už to samé je pre nich veľká odmena. Veľkú pochvalu si zaslúži žiak 5. S triedy **Viktor Chladnuch**, ktorý sa často zapájal do súťaže a bol úspešný. Keďže sa Viktor dostal na osemročné gymnázium, lúčime sa s ním a prajeme mu v ďalšom jeho živote rovnako veľa úspechov a dobré zdravie. Blížia sa nám prázdniny, na ktoré sa všetci tešíme, oddýchneme si od učenia a školy.

Tak krásne prázdniny milí BellAmosáci Vám žela matikárka Majka Debnárová!

Teraz je na OGLE-2005-BLG-390Lb deň, takže kochajte sa!“ Stlačil modrý guľatý gombík a všetky steny okolo nich zmizli. Miesto nich bolo všetko zo skla. „Keďže je to planéta niekoľkokrát väčšia, je tu prirodzene aj iný tlak.“ Ale to už profesora nik nepočúval. Za sklenenou stenou sa odohrávalo neuveriteľné divadlo. Sneh krásne dopadal na už aj tak dosť masívne časti ľadu. Asi tak kilometer od nich sa krútilo tornádo, ak sa to dalo tak nazvať. Nerobilo ničotu, ani nič podobné, proste len tancovalo. Na horách, ktoré sa črtali niekde v diaľke, dopadali vločky o veľkosti tenisových loptičiek. „Hmm... Tak divadlo by skončilo a ideme na tvrdú realitu. Vstúpite do predsieni. Počkáte, kým sa dvere zavru a potom vyjdete von. Samozrejme, najprv si trochu precvičíte pohyb. Tak ideme nato! Budeme vás navigovať.“ Pomaly a váhavo sa posúvali k dverám. Vyšli von a po chvíľke testovania to išlo ako po masle. „Vidíte tú horu? Na jej úpätí je naša sonda. Už som ju zastavil. Choďte pre ňu! A nezabudnite odobrať vzorku hornín. Veľa šťastia. Na kupole sa vám objaví trasa a bod, kde ste vy.“ Pomaličky sa pustili obávanou, ale zároveň krásnou a nezabudnuteľnou cestou. Brodili sa v snehu, mýľali tornádka, občas ich aj nejaké zdvihlo a uvideli časť krajiny, ktorá sa zdala byť nekonečná, pochodovali v závejoch... „Na planéte ste desať hodín. Došla nám správa zo Zeme“ ozvalo sa v kupolkách. „Profesor, nechcem vás rušiť, ale ...“ „Tak ma nerušte, Don. Bojové strany sa zišli, xatry explodovali, hodiny sa našli, ale ich oprava zaberie podstatne viac času. Minimálne jeden pozemský týždeň, ... „PROFESOR!!! Už aj ma počúvajte! Cary zmizla, aj jej spider!“ „Ale, ale... To nie je možné! Ved’...“ „Prišli sme ku úpätiu hory. Pred nami stálo akési dieťa. Bolo to dosť pozoruhodné, priam nás vystrelol! Dieťa malo modrú pleť, oči biele. Malo oblečenú kožuštinovú bundu. Pomaly zdvihlo prst a ukázalo na Cary. A potom, potom sa vyparilo, ak sa to dá povedať vzhľadom na tunajšie teploty...“ „Bože, to asi nie je pravda, Deros!!! OKAMŽITE ODĹIAĽ VYPADNITE!!!!“ Kričal do mikrofónu profesor. „Nehľadte na to, kde je, ale zmiznite! Berte to ako rozkaz! Úplne nám zmizla z radaru.“ V mikrofóne bolo počuť akési vrčanie a beh. „POMÓC! NIEČO MA PRENASLEDUJE. Ááááá...“ „Donov hlas pomaly zanikal v mikrofóne. „WIRN, WIRN! Okamžite poďte sem! A rýchlo zapnite kameru v kupolkách.“ Žiadna odpoveď ani cupkanie topánok. „Wirn??“ Svetlo zablikalo a zhaslo. Na nohách pociťoval chlad, ktorý sa rozlieval po celom jeho tele. Ozval sa hlas, od ktorého mrzne krv v žilách. Profesor sa strhol a začal nesúvisle niečo bľabotať. „Profesor Grok Zybur! Na niečom sme sa dohodli. Asi nemám dostatočný rešpekt!“ „Nie, ... To tak nie je... Ja vám to vysvetlím!“ koktal profesor „nechcel som vám ublížiť, veď viete ako sa to stalo!“ „Áno, budeš mi to musieť vysvetliť a dosť jasne!“ Povedala osoba a profesor padol na chladnú zem...

¹ veľkosť vrtu sa určuje slovami – mini, extra a mega. Je to v podstate obvod použitého laserového lúču, ktorý vyšle satelit353 z miesta nad určením bodom. Po dopade na zemský plášť, začne všetko v okolí dopadu trhať.

Prváci u rezbára v Turčianskom Petre

Aj tento rok sme si mohli spoločne pripomenúť Deň Zeme, ktorý bol 22. apríla. Naši prváci so svojimi pani učiteľkami ho strávili v Turčianskom Petre u rezbára. Teta Alica, ktorá nás privítala už pri autobuse, si pre nás pripravila mnohé zaujímavé aktivity. Spoločne sme sa rozprávali o našej modrej planéte, o prírode a jej zvieratkách a rastlinách. Tiež sme si pripomenuli, čo našej Zemi škodí a čo by sme teda určite nemali robiť v prírode. Po krátkej prestávke na desiatu, ktorú každému nachystala starostlivá maminka, teta Alica zisťovala, čo sme si zapamätali. Deti boli rozdelené do menších skupín, v ktorých súťažili. Svoje sily si zmerali vo vedomostnom kvíze, žabích skokoch a hádankách. Keďže boli všetci veľmi šikovní a pozorní, zvládli tieto disciplíny bez problémov. Odmenou bol pre každého krásny diplom. Potom nasledovalo divadielko uja rezbára Šimona, v ktorom vystupovali jeho vlastnoručne z dreva vyrobené postavičky: Fitipalko, mačička Anička, bača Kubo, kostlivec Ján Kostra, akrobatka Malvína, čertík Bertík, kamarátka Evička a koník Pejoslav. Na záver si deti mohli kúpiť ako pamiatku na tento deň všelijaké drevené hračky alebo privesky. Ujo rezbár sa s nami rozlúčil nádhernou hrou na fujaru. Spokojní a obohatení sme sa vrátili autobusom do školy. Vďaka tejto celodennej hodine regionálnej výchovy určite nezabudneme na Deň Zeme ani po ďalšie roky.

pani učiteľka Lucka Škumátová

Manažérka školy Katka Orelová odišla do Uruguaja splniť si svoj životný sen. My sme boli zvedaví, ako sa jej darí a ako sa jej páči krajina a tak vám prinášame Katkine postrehy a fotografie z ďalekého sveta. ☺

A už ani sopka nezabránila odletu.. 4 hodiny do Madridu a už ma lietadlo nebavilo, ďalších takmer 13 hodín som si nebola istá, či sme už neopustili planétu a nevystrelili nás niekde na Mars. Nevystrelili...

Z letiska sa bolo treba dostať do centra na hlavnú autobusovú stanicu Tres Cruces.. Ďakujem tete na letisku, za to, že vedela po anglicky. V Uruguaji sa hovorí španielsky. Angličtine rozumie len pár „vyvolených“. Ak si niekto myslí, že keď vie číslo autobusu, stojí na mieste, kde by mal zastať autobus, má nachystané peniaze na lístok, ostáva mu už len na autobus čakať, sa tak trochu mylí... Vedeli sme číslo, aj miesto, kde bude stáť (tam kde stáli všetci ostatní), eurá vymenené za doláre a tie za pesá, boli nachystané... a o chvíľu sme aj videli prichádzať autobus s naším číslom. Len škoda, že nezastal.

Nevadí, počkali sme na druhý... Pri treťom sme „objavili Ameriku“ a to, že autobus treba „stopnúť“ mávajúcou rukou a naskočiť do neho za jazdy, keď pribrzdí. Jasné, že sa nám to s našimi 4 kuframi a príručnou batožinou nepodarilo... ale do piateho som už naskočila a presvedčila šoféra, že musí zastať a počkať, kým sa „nalodíme“.

Z okna autobusu som pozerala, kde som sa to dostala. Palmy, zvláštne kríky, ale inak to vyzeralo ako v jednej z našich nie moc reprezentujúcich rómskych osád: odpadky, špina, ošarpané domy, zanedbané oblečenie, ... (Pozdravujem Denisa Linera☺)

Nebola som si istá, či tu chcem stráviť 4 mesiace...

Nemusím, mám zakázané tam chodiť, našťastie. Bola to okrajová časť mesta, príliš nebezpečná na prechádzky. Bývam v centre mesta. V krásnom starom dome s ostatnými dobrovoľníkmi (Španiel, traja Taliani, Litovčanka, Poľka) študujúcim Francúzom, Uruguajčankou a Angličanom, ktorý dom vlastní.

Robím s malými deťmi v „škôlke“, nie je to skutočná škôlka ako u nás, ale dá sa to k nej prirovnať. Je to nešťátne vzdelávacie centrum (Borocoto) pre dvoj a trojročné deti (ktorých rodiny trpia finančnými problémami, domácim násilím, drogami, ich matka je neplnoletá...).

a začali debatovať. Mon, Don a Cary sa na seba pozreli a podišli bližšie k sebe. „Stavme sa“ začala Cary „že flotily ostali na zemi.“ „Áno. To je dosť možné, ale buďme ticho, možno niečo zachytíme“, dokončil Don. „Nie to nie je možné! Ved’ predtým všetko fungovalo! Ach bože, viete čo to znamená! Na jednej z flotíl bol zdroj, ktorý nás mal vrátiť späť!!!“, takmer ako šialenec hovoril profesor. „Profesor Grok Zybur! Teraz ma dobre počúvajte! Na palube predsa máme géniov! Nie, tak poďme šup, šup!“ „Ach, to už je riadny problém“, riekol Mon a Don súhlasne prikývol. Otočili sa a nepatrne pozreli tým smerom. „Cary, Cary, prosím vás poďte sem.“ Cary sa prekvapene pozrela na profesora a podišla. „Ako ste už iste počuli, máme dosť veľký problém. Je potrebné, aby ste vyšli von. Míľu odtiaľto je sonda. Premiestnili sme ju sem už dávno, je na nej zdroj, ktorý ju môže vrátiť späť. Je to taká malá kocka, svieti namodro. Doneste ju sem, inak je po nás. Pôjdu s vami aj Ditrístovci.“ Profesor sa naklonil bližšie a zašepkal: „Jednu vec im však nepovedzte. Planéta je na malej časti obývaná.“ Cary akoby už zamrzla. Pri predstave, že vonku je taká zima a planéta je obývaná! To neprichádza do úvahy. „Tak teraz je ten správny čas. Vlnku ste už videli. Ale toto nie.“ Stlačil červený spínač. Skriňa za ním sa otvorila. Chvíľu v nej bolo počuť iba vrčanie, no potom z nej vybehlo niečo ako robotické pavúky. „Wow! Ved’ to sú spideri! A to najnovšie...“

„Počkať odkiaľ o nich viete. Ved’ ešte neboli ani zverejnené.“ „Základy hacku ovládam a myslím, že dosť dobre. A predtým, ako sa s niekým dám do roboty, zistím si o ňom všetko, čo sa dá. Ach... Mali ste ich pod ikonou „miláčik“.“ Wirm celý očervnel a začal sa rehoť. Profesor skoro praskol od zlosti. „A teraz vlnka“, riekol profesor a vyhodil guľku do vzduchu. Všetci stíchli a pozorovali guľku. Tá svišťala a točila sa vo vzduchu okolo svojej osi. Po chvíľke prestala a zvrchu vyšiel lúč svetielka a na plafóne sa zjavili čísla: 1p.hod.= 3 mim. hod. „To znamená, že ...“ začal profesor „že jedna pozemská hodina sa rovná trom mimozemským, áno pochopili sme“ dokončil Wirm. „Ach... Hmm... A povieť mi aj spojitost’ medzi spiderom a vlnkou??“ spýtal sa profesor, aj keď už vedel, aká bude jeho reakcia. „Čo prosím, ako ste to...?“ zakotával sa Mon. „A takže neviete,“ profesor si očividne tieto chvíľky vychutnával, „aby sme mohli nastaviť spideri, musíme zistiť, aký je tu čas – logicky, inak by sa pod iným vplyvom času začali rozpadáť. Takže do nich teraz naprogramuje pokyn, že keď opustia bezpečnú zónu okolo lode, vytvoria si štít. Vo vnútri pôjde čas ako na zemi, a okolo bude ubiehať prirodzenou rýchlosťou planéty. Viete, potom po návrate na zem by vznikli isté komplikácie“ usmial sa profesor a začal programovať. Mimovoľne pri ťukaní zahlásil: „Wirm, skontrolujte čas prosím a urobte našim spoločníkom malú prezentáciu spiderov. Vďaka“ „Takto sa mi odpláca vždy, vie že to nenávidím“, rozprával sa s trojicou Wirm. „Ako vidíte, spideri sa skladajú z ôsmich ramien, dvoch klepiet a kupoly. Ramená majú mnohoraký význam. Môžete s nimi chodiť po zemi, lietať, či dokonca plávať. Ale na to všetko už prídete sami po krátkom teste. Všetko budete riadiť z kupoly, inak by ste zamrzli. Jaj, toto slovíčko mi už lezie na nervy. Je mi z neho zle. Zamrzli – fuj! No poďme ďalej. Všetko budete riadiť mozgom. Nič zložité. Pomyslíš si leť a letíš. Ale upozorňujem vás. Ak budete príliš často lietať, alebo robiť iné hlúposti – stroj sa pokazí a ste v háji! To je tak asi všetko. Môžete nasadnúť.“ Poklepkal dvakrát po jednej nohe a spider sa spustil dole. Kupoly sa otvorili a oni nastúpili. Všetko sa presne zopakovalo, ale odzadu. Kupola sa zavrela a nohy sa hydraulikou vysunuli hore. „Počujete ma?“, hovoril profesor, „neustále budeme v spojení aj vy medzi sebou, ale aj so základňou.“

život mnohokrát. Ide o hodiny, ktoré udržujú čas.“ „Čas? A to ako?“ spýtala sa Cary. „Áno čas. Zabraňujú jeho zániku a rozpadu. Ide o to, že hodiny sa kazia, vedec už je mŕtvy a Zem sa hrnie do záhuby. Už odpradávn sa okolo planét tvoria rôzne časové obaly, ktoré ju chránia pred poškodením.“ Všetci sa naňho dívali s otvorenými ústami, až napokon Mon, ten so zelenými očami, sa spýtal: „Takže teraz sa nachádzame v laboratóriu, ktoré je vládny tajomstvom Európskeho spolku. Nie ... My sme priamo na palube lode, materskej lode, ak sa to dá tak nazvať?“ „Veľmi výstižné zhrnutie pán Mon, priam pozoruhodné“ prekvapene povedal profesor. „A teraz k hlavnej úlohe. Musíme ľudstvo premiestniť. Tieto lode sú len na premiestnenie. Hneď ako sa „vymažeme“ z tejto planéty, každá jedná xatra, či už priateľská alebo nepriateľská sa vypne a exploduje. Naši technici potom vyjdú na povrch a nájdu hodiny a pokúsia sa ich opraviť. Zatiaľ sa dve bojové strany zídu, lebo nebudú mať iný spôsob na rokovanie či prípadne boj.“ „A kto to všetko zapríčini? Kde pôjdu ľudia, a kde my? A kto tu vlastne ostane?“ spýtal sa Wirn. „Jasné. V tomto je malý problémik. Zapríčiníme to samozrejme my. My sme sa nabúrili do systémov jednej aj druhej strany. Takže keď odídeme, zanecháme na zemi spúšť xatier. Ostanú tu len technici, vládny činitelia, a tí, čo odmietnu pomoc. No a teraz...“ profesor zalamoval rukami, chvíľu sa odhodlával a potom to zo seba vysypal. „Ľudia pôjdu do ničoty. Proste, keď sa odmiestnime, pôjdu nikde no zároveň niekde. Teda budú v bezpečí. A my... My pôjdeme na OGLE-2005-BLG-390Lb.“ Očakával otázky, protesty, ale zase len nechápavé tváre až na Dona. „Pán Don asi vie, o čo sa jedná.“ „Je to planéta. Je pokrytá vrstvami ľadu, ktoré sa pomaly topia. Pomaly sa prisúva k svojej materskej hviezde. Takže my pôjdeme tam, preskúmame terén, potom sa vrátíme a vezmeme ľudí?“ Profesor skoro spadol do kolien. Konečne niekto, kto má niečo v mozgu. „Presne tak. Ale zase je tu to ale! Ak vedci opravia hodiny, môžeme sa vrátiť. A na planétu pôjdeme len my piati.“ Teraz prišlo to, čo čakal. Protesty, výkriky, otázky... „Utišite sa, prosím. Táto miestnosť je v podstate naša loď. My z nej odteraz nevyjdeme. Už sme na palube. Nič sa nedá robiť.“ Pozrel na nich. „Ale vravíte, že ak sa vedcom podarí opraviť hodiny, môžeme sa vrátiť. Teda my ideme iba na expedíciu?“ vravel Wirn. „Áno, iba na expedíciu. Keď planétu preskúmame, vojdeme späť do lode a počkáme na správu. A mimochodom, na OGLE-2005-BLG-390Lb beží čas inakšie, ale máme prístroj, ktorý ten čas prepočíta na náš“ povedal profesor a z vrečka vytiahol maličkú guľku. „Toto je Vlnka. Teraz vám jej využitie ukázať nemôžem, lebo sme priamo na zemi. Poďme ďalej. Planéta, na ktorú sa chystáme, je zamrznutá. Naposledy na nej namerali 390 stupňov, čo je o 300 stupňov menej ako bolo nameraných na Zemi. Ale v priebehu dvoch storočí sa planéta prisunula k svojej hviezde, čiže teplota podľa našich údajov stúpila o 290 stupňov. Samozrejme takto by sme tam zamrzli, ale aj na to máme stroje. Viac až na mieste. Premiestnenie začne o desať minút a teraz je 07:50. Pripravte sa.“ Dokončil svoj prejav a išiel si sadnúť za didlog (niečo ako počítač, ale je len na hack a programovanie xatier). Po tých desiatich minútach, čo bola len nepatrná chvíľka, zahlásil : „Usaďte sa. Ideme na to!“ Steny okolo nich sa začali rýchlo roztáčať. V hlave počuli neznesiteľný piskľavý ťahavý tón. Oči im išli vyskočiť z jamiek, akoby im hlava praskala. Asi po piatich minútach zemského času všetko náhle zastavilo a lampa nad nimi zablikala. „WIRN, WIRN. RÝCHLO POĎTE SEM!!! Ale nik ostatný!“ kričal profesor. Wirn sa pomaly dogúľal

Hneď prvý deň v Borocoto som mala zvláštne privítanie. Šla som tam s Ines (dobrovoľníčkou, ktorej sopečný popol nepresunul let), aby ma predstavila, ukázala cestu a všetkým vysvetlila, že nehovorím španielsky. Ines je výborná v jazykoch, okrem rodnej litovčiny hovorí anglicky, nemecky, španielsky, učí sa taliansky a niekedy myslím že rozumie aj poľsky a slovensky ☺. Budova je malinká, triedy zariadené skromne, takmer bez nábytku, hračky sú poukladané v škatuliach na policiach. Triedy skrášľujú rôzne ručne vyrobené ozdoby. Pri telocvični mi učiteľka povedala, že tam budeme tancovať (a nemyslela tým tancovanie s deťmi). Všetky, vrátane kuchárky a upratovačky šli do telocvične a v kruhu držiac sa za ruky sme tancovali ☺. Úplná samozrejmosť, normálne, bláznivé tanečné kreácie, smiech, pohoda, ...

Okrem pomáhanie v Borocoto učím v jazykovej škole - Guildford institute, angličtinu a slovenčinu. Áno, slovenčinu v Uruguaji a dokonca mám až 5 žiakov ☺. 4x do týždňa mám 2 hodiny španielčiny, snáď sa ju naučím...

Mesto má zvláštne čaro. Priveľa protikladov pokope... Staré krásne domy, kostoly a budovy spolu s tými, ktorých vzhľad pripomína 80-te roky s modernými stavbami. Pojazdné stánky s hotdogmi a hamburgermi na každom rohu. Chodníky prepĺnené pouličnými predavačmi všetkého možného (tých, ktorí pražia arašidy v karamele mám najradšej ☺ mňam), ale aj spiacich ľudí, pred výkladom značkového obchodu prikrytých dekou ☺. Krásne námestia a odpadky na zemi. Veľa maličkých obchodíkov v skrytých uličkách, poštové schránky v lekárňach ☺. Neponáhľajúci sa, usmievať ľudia, ktorí, keď do nich náhodou narazíte, tak sa vám ospravedlnia. Autobus, ktorý v pohode prejde na červenú. Zimomriavky naháňajúce klopkanie zapriahnutého koňa ťahajúceho všetko, čo jeho majiteľ našiel v kontajneroch. Preplnené utorkové, piatkové a nedeľné férie (trhy) v uliciach, kde naozaj kúpate hocičo. A pekní chlapi, ktorí, (z čoho som dosť zmätená), nemajú problém zastať a pozeráť sa ako prejdem okolo, poslať vzdušný bozk a keď idú na aute, tak pribrzdia a zamávajú, niekedy zastanú a povedia, že sa im páčim (na niečo také skutočne neviem ako mám reagovať). ☺

pani učiteľka Katka Orelová

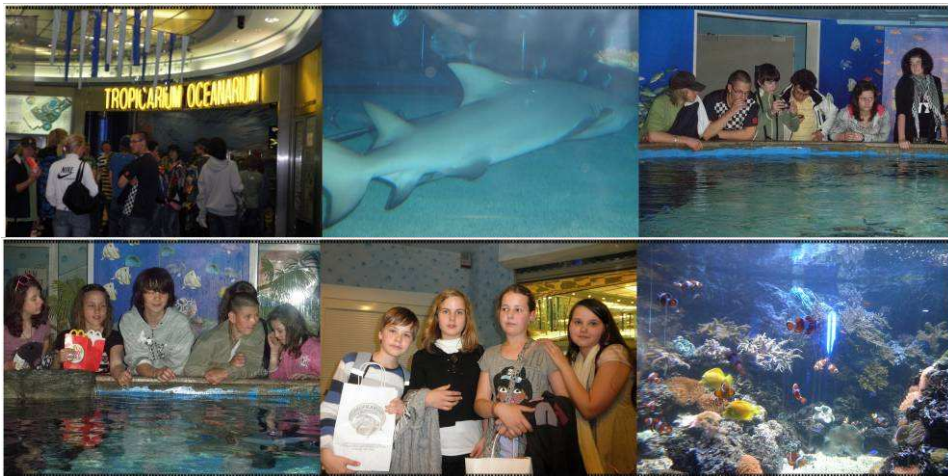
12.5.2010 sme išli do Maďarského Tropicária. Museli sme byť pred školou do 5:00. Keď nám už pristavili autobus, našli sme si miesta. Bol to celkom pekný autobus (nebola to stará Karosa). Cesta do Maďarska bola dlhá, ale predsa sme sa tam nejako doterigali. Najprv sme sa zastavili v dedine Verese gyház. Je to útulok pre medvede a iné zvieratá, ale hlavne pre tie, čo sú staré a čo boli v cirkuse. Potom sme išli do Budapešti- Tropicária. Keď sme ta prišli, mali sme rozchod na 1h. Potom sa išlo do Tropicária. V tom Tropicáriu boli kadejaké ryby, žraloky, raye, krokodily atď. Po tom, ako sme vyšli z Tropicária sme mali ďalší rozchod a potom sme šli zase na Slovensko. V Maďarsku bolo pekne, aj keď bolo zamračené.

Robko Kováč, 7. S

V stredu 12.5. 2010 sme sa vybrali autobusom na výlet do Budapešti. Cesta bola dlhá. Po ceste sme sa zastavili v útulku pre medvede, kde bolo veľa medvedov a boli tam aj vlci a los. Toto sa nám veľmi páčilo. Odtiaľ sme pokračovali do veľkého nákupného centra, kde sa nachádzalo Tropicarium. Najprv sme sa naobedovali a potom sme sa vybrali na exkurziu. Bolo to veľmi pekné a bolo tam veľa rýb. Boli tam aj vtáčiky, krokodíl, žraloky, ale aj iné rybičky. Páčila sa mi raja. Plávali po okraji bazéna a chvostom nás špliechali. Výlet sa mi páčil, cesta domov sa mi zdala už rýchlejšia.

Paľko Sabó, 6. S

Michal Malčák, 9. S
Útek na OGLE – 2005 – BLG – 390Lb

Roku 2080 začala 3. svetová vojna. Hlavnými účastníkmi vojny boli Amerika a Afrika. Afrika sa odmietla podriať Amerike, ktorá si začala robiť veľké nároky na jej západnú časť. V dňoch pred pádom a absolútnym podriadením Afrika vydala rozkaz tajným jednotkám spraviť extra vrty pod Panamským a Suezským prielivom na oddelenie severnej a južnej časti Ameriky. Dôsledkom týchto extra vrtov sa vytvorila trhlina a kontinenty sa začali oddeľovať. Južná Amerika a Afrika sa vplyvom pohybu litosferických dosiek začali posúvať smerom k Antarktíde, Severná Amerika smerom do Tichého oceána. Ázijské štáty začali pociťovať voľnosť a začali sa rozpínať. Európa napodobnila Afriku – okolo pohoria Ural spravili vrty, no tie by nestačili, tak použili niečo masívnejšie - megavrty¹. Spravilo sa to práve včas, aby sa tak zabránilo útoku. Okrem toho sa vytvoril **Európsky spolok** - štáty sa nezávisle od nezhôd pospájali. Vojna sa skončila v roku 2130. Odlišná od predošlých bola tým, že v nej po prvýkrát vystupovali xatry ako stroje na ničenie. Je to niečo ako robot, líši sa tým, že dokáže sama myslieť. Aby fungovala, musí v nej byť niečo živé: rastlina, živočích. Môže mať rôzny vzhlad, záleží len na jej tvorcovi. Mier netrval dlho. V roku 2180 sa na neutrálnej pôde (ako ju nazvali Američania) v Európe stretli dvaja muži - zástupca Ameriky a Ázie. V tej dobe to boli muži, o ktorých sa bálo hovoriť. Na konferencii v hlavnom sídle Európskeho spolku (v Londýne) sa strhla búrlivá diskusia o totálnom zničení Afriky. Amerika, ktorá si za tú dobu vlastne vydobyla právo na jej hospodárske výťažky a určitý podiel zo zisku, bola zásadne proti. Ešte v ten večer vyhlásila Ázia vojnu Amerike. Bol to boj odlišný od všetkých iných. V tejto vojne bol boj založený na technologickom postupe a stratégií. A ešte jedna malá zmena. **BOJOVALI UŽ LEN XATRY.....**, Ale, ale profesor, pozrite sa čo to tu máme, vy čítate knihy??? V tejto dobe? Spamätajte sa človeče! Je rok 2235!“ „, To nie je kniha, ale zápisník!! A už mám toho dosť Wirm! Viete prečo sme tu! Alebo nie? Ak nie, tak je to dosť smutné“ zvrátil čelo profesor. Bol to muž nižšej postavy, zavalitý, veľké zelené oči, ktoré pobehovali po miestnosti ako oči jastraba. Plešinka sa mu leskla ako podlaha z mramoru. „Dúfam, že vaše mozgy chápu aspoň to, do akej situácie sme sa dostali! Na Zemi zúri vojna!!!“ dramaticky zvýšil hlas profesor. „, Som tu, aby som vám niečo vysvetlil, ale poďme pekne po poriadku. Moje meno je Grok Zybur, môžete ma však volať aj profesor. Poslali vás sem, aby ste mi pomohli.“ Rozhliadol sa po miestnosti s kadejakými strojčkami. Za stolom sedela žena. Na prvý pohľad pekná. Vysoká, chudá, blond vlasy a modré oči. Cary. Vedľa neho stál dotieravý Wirm – toho poznal. Nižší, silnejší „takmer ako ja“, pomyslel si. V najbližšom kúte stáli dvojčičky – Don a Mon Ditristovci. Čierne vlasy, jeden oči modré, druhý zelené, stredná výška. „Podľa slov mojich priateľov ste géniovia,“ odmlčal sa „skvelé, takže poďme nato! Po celej zemi sú rozmiestnené darfy. To je niečo ako loď, akurát, že každý jeden je naviazaný na hlavný, v ktorom teraz sme.“ Všetci sa splašene pozreli okolo seba. „Áno. Slúžia na hromadné premiestnenie ľudstva galaxiou. V laboratóriách sme ich dlho vyvíjali. Situácia je naliehavá. Preto prejdem priamo k veci! Pred niekoľkými rokmi žil istý vedec. Jeho meno nie je známe. Zostrojil isté hodiny, ktoré v posledných rokoch zachránili ľudstvu

Prekonali rekord

Vo štvrtok 25. marca 2010 prekonali slovenské deti rekord vo verejnom čítaní z predchádzajúceho roku 2009.

Linka detskej istoty pre UNICEF zorganizovala tretí ročník projektu „Čítajte si.“ Projekt vznikol pred tromi rokmi s cieľom pritiahnúť k čítaniu viac detí a zároveň poukázať na význam literatúry pre detského čitateľa.

Do projektu sa v tomto roku zapojila aj Turčianska knižnica v Martine, kde sa čítalo na 4 miestach.

Žiaci 5. SA sa zapojili do projektu v pobočke Turčianskej knižnice na Severe. Najväčšiu odvahu prejavila Hedka Gajdošová, ktorá ako prvá otvorila čitateľský maratón za všetkých piatakov z BellAmosu.

Ďalej sa pridali Kajka Sekanová, Zuzka Tomášiková, Rebeka Pokrievková, Lenka Lepotová, Erik Zachar a zakončil ho Tomáško Revilák. Po našich piatakoch nasledovali tretiaci zo Základnej školy Alexandra Dubčeka.

Naši piatáci spolu s ostatnými deťmi čítali v knižnici knihu od Petra Gajdoška Zverinec na siedmom poschodí. Čítali plynule s porozumením, výborne artikulovali. Ich pani učiteľky slovenčinárky Martuška Smirnovová i Janka Muchová sa naozaj môžu pochváliť šikovnými žiakmi - čitateľmi.

Po prečítaní jednej strany z knihy sa žiaci zaevidovali u pracovníčky knižnice a podpísali sa na slávnostný diplom.

A ako to všetko dopadlo?

V pobočke sa čítalo 6 hodín a spolu čítalo 94 detí. Tentoraz sa na celom Slovensku zapojilo do projektu 21 234 detí vo veku od 6 do 15 rokov. Bolo ich o 10 436 viac ako v roku 2009.

Verím, že v budúcom roku viacerí podporíte tento projekt a pochválite sa tak svojimi čitateľskými schopnosťami. Čítaniu zdar!

pani učiteľka Ivonka Guráňová

„Milí naši Osmijankovci,“ takto bolo oslovení druháci z 2.SA, „vitajte nováčikovia a všetci verní kamaráti v celoslovenskej súťaži Čítame s Osmijankom.“

„Tešíme sa, že už šiesty raz sa s nami zapojíte do súťaže pre deti, ktoré radi čítajú recitujú, maľujú a hrajú sa.“

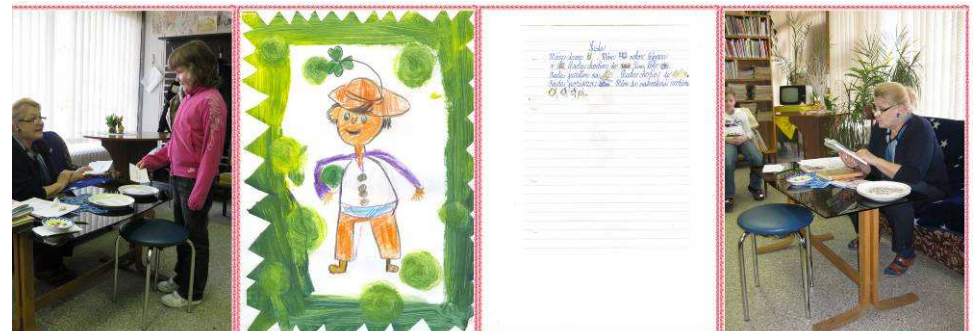
A tak sa naši druháci zapojili do súťaže, ktorá trvala od začiatku novembra 2009 do konca apríla 2010. Každý jeden dostal knižočku od Osmijanka, ktorú mu darovala pani knihovníčka Vierka Lahitová. Spolu s ňou sa pustili do riešenia ôsmich otázčiek. Nie všetky boli rovnako ľahké. Niektoré ich veľmi potrápili, ale nezľakli sa. Veď museli vymyslieť rozprávku na päť slov a hádanku, ktorá sa rýmuje. Upekli tortu so psíčkom a mačičkou a napísali všetko o svojej obľúbenej hračke a nezabudli pridať, ako sa o ňu starajú. Spoznali Pippi a nakreslili najzaujímavejšiu príhodu z jej života. Zoznámili sa s Deťmi z Bullerbynu a podobným spôsobom ako oni, tiež niekoho potešili. Ale to ešte nebolo všetko. Vytvorili originálnu známku na motívy rozprávok od Pavla Dobšinského a napísali list tomu, koho majú najradšej. Najťažšou úlohou, ktorá ich určite najviac potrápila, bolo vymyslenie ilustrovaného životopisu. O to bravúrnejšie vyriešili krížovky a nakreslili čudné zvieratá, či vytvorili a napísali skomolené a smiešne slová z ich triedy.

Tak moji milí, o tomto všetkom bol projekt druhákov. Popritom spoznali veľa nových osobností a precvičili si svoje čitateľské zručnosti.

pani učiteľka Ivonka Guráňová

Osmijanko

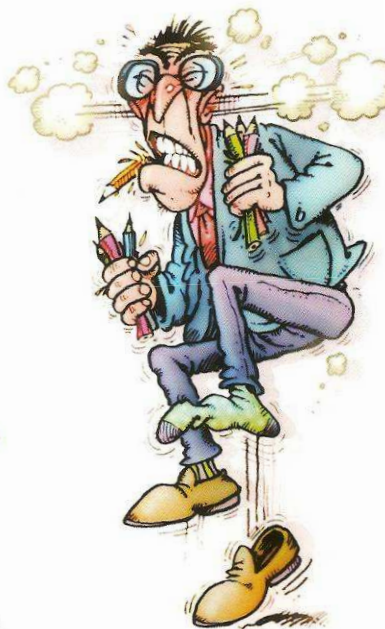
UČITELIA STARČEK

Učiteľ pred dôchodkom (i keď bývajú i mladší). Nikdy presne nevie, v ktorej je triede, kolkého je, aké zadal domáce úlohy, kde sa práve nachádza vo svojich prednáškach, ako sa volajú žiaci a kam má ísť potom. Pôsobí neprítomným a zamysleným dojomom. Žiakom vyhovuje. Pokiaľ ho upratovačka nedobehne skôr, než nastúpi do električky, odnáša si triednu knihu domov.

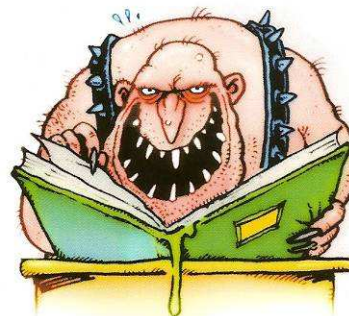
VÝBUŠNÝ

Vyžaduje na hodine absolútne ticho. Dokonca i najmenšie zašušanie ho vyvedie z rovnováhy: sčervená mu tvár, dupá, mláti triednou knihou o katedru a päsťami o tabuľu, z uší mu uniká para. Je vyzlabnutý a má problémy so zažívaním.

UČITELIA

ŠADISTA

RADA:

Vydíť ešte chvíľu a časoro budú prázdniny, a možno príde i náhradník.

Sadista má najväčšiu radosť, keď sú žiaci nešťastní, a preto sa im posmieva, uráža ich, posieľa ich do kúta, ťahá ich za uši a kotlety, triafa sa do nich kriedou, špongiou a ďalšími pomôckami. Potravou je mu bledosť, tras a slzy žiakov. Žiakov oslovuje prezývками. Chodí ako mačka, smeje sa ako hyena.

MASOCHISTA

Masochista je nešťastný, keď žiaci počúvajú a pracujú. Keď sa mu však posmieva, urážajú ho, ponížujú, znevažujú, nevážia si ho a nevšímajú si ho, cíti sa ranený, plače, hryzie si pery, trhá si vlasy, uteká z hodiny a je nadovšetko šťastný a spokojný.